

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.634/2011/6.szám

A Kúria a J&H Ügyvédi Iroda /...., ügyintéző: dr. Hartai Árpád ügyvéd/ által képviselt I.rendű felperes neve /I.rendű felperes címe/ felperesnek dr. Kempf-Kocsis Edina jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága /alperes címe/ alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amelybe a felperes érdekében a dr. Vilmányi Ügyvédi Iroda /...., ügyintéző: dr. Vilmányi Ágnes ügyvéd/ által képviseltbeavatkozott, a Baranya Megyei Bíróság 2011. május 31. napján kelt 6.K.20.292/2011/10. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Baranya Megyei Bíróság 6.K.20.292/2011/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 250.000 (azaz kettőszázötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 150.000 (azaz százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2009. év január-július hónapokra általános forgalmi adó /áfa/ adónemben megtartott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként a 2010. szeptember 1. napján kelt számú határozatával a felperest 32.542.000 Ft adókülönbözet, 24.406.000 Ft adóbírság és 5.309.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljárta alperes a 2011. január 7. napján kelt/2011. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 1.§ [<cdp://1/A0300092.TV/1/>](#) /7/ bekezdése, 2.§

/1/ bekezdése, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény /a továbbiakban: Áfa tv./ 5.§ /1/ bekezdése, 6.§ /1/ bekezdése, 55.§ /2/ bekezdése, 120.§-a, 127.§-a alapján hozta meg. Indokolása szerint a felperesi beavatkozó és még egy kft. ellenőrzése kapcsán került sor az adózói vizsgálatra, e cégek alvállalkozója volt a felperes. Az elsőfokú hatóság széleskörű bizonyítási eljárás /adózó iratai, a szerződő partnerek kapcsolódó vizsgálatai, vezetőik tanúvallomása, helyszíni ellenőrzés, adózói alvállalkozók képviselőinek, vagyonöröknek, az őrzésvédelmi munkák megrendelőinek a nyilatkozatai, saját adatbázis felhasználása/ eredményeként helytállóan állapította meg, hogy felperes alvállalkozóként valós gazdasági tevékenységet nem folytatott, tevékenysége kizárólag a számlakibocsátásra korlátozódott egy olyan láncolatban, amelynek célja a fővállalkozók levonható adójának a biztosítása, illetve a munkabérek közterheinek megfizetése alóli mentesülés. A szerződéses partnerek vagyonvédelmi feladatokat láttak el, a fővállalkozók képviselője dolgozott a láncolat legvégű vállalkozásánál, ténylegesen ő tárgyalta (a fővállalkozók érdekei szerint) a megrendelővel, rendelkezve a vállalkozói díjakról, fizette a béreket, és a láncolatban lévő cégek olyan díjakkal vállalták el a munkákat, amelyek - a Szakmai Kamara álláspontja szerint - az alkalmazottak közterheire fedezetet nem nyújtottak, így e cégek vonatkozásában a munkavállalók közterheinek elmaradása miatt elkerülhetetlen a felszámolás. Az alvállalkozók a fővállalkozók egyenruháit és jelvényeit viselték, így a megrendelők fel sem ismerhették, hogy az őrzés-védelmet nem a fővállalkozó végzi. A felperes feladata e láncolatban a közvetítés és a számlázás volt, vezetője azt sem tudta megmondani, hogy az őrzés-védelmet ténylegesen ki végezte, a tevékenység személyi feltételeinek a megléte fel sem merült, csak az volt a fontos, hogy olyan vállalkozót találjon, aki az általa meghatározott áron elvállalja a munkát.

Az alperes szerint a felperes a rendeltetésszerű joggyakorlás elvébe ütköző módon színlelt szerződéseket kötött az alvállalkozói láncolat egyéb tagjaival adóelőny megszerzése végett. Mivel az őrzés-védelmi szolgáltatásnyújtásokról áfa-t tartalmazó számlákat fogadott be és bocsátott ki, a befogadott számlák alapján a reá áthárított áfa levonására nem jogosult, az általa kiállított számlák adótartalmát pedig meg kell fizetnie.

Felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte a számlákban feltüntetett gazdasági tevékenységeknek a valóságban megtörtént voltára hivatkozással.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az adóhatóság jogszerűen állapította meg azt, hogy az Áfa tv. [<cdp://1/99200074.TV/>](http://1/99200074.TV/) szerinti gazdasági tevékenységet az adózó nem végzett. Eljárása a rendeltetésszerű joggyakorlás alapelveivel ellentétes

adókkerülésre irányult, ezért adólevonási jog a határozatokban megjelölt számlák vonatkozásában nem illette meg, illetve adófizetési kötelezettsége keletkezett. A felperes bizonyítást nem ajánlott fel az eljárás során, az adóhatóság pedig a bizonyítékok értékelését okszerűen végezte.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és keresete teljesítését kérte. Álláspontja szerint az ítélet sérti az Art. 1.§ <cdp://1/99000091.TV/1,2/> /7/ bekezdését és 2.§ /1/ bekezdését, az Áfa tv. 6.§-át, 5.§-át, 15.§-át. Hangsúlyozta, hogy az elvégzett szolgáltatása alapján az áfa-val kapcsolatos joggyakorlása törvényes volt.

Az alperes ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az ellenőrzés folyamán a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani (Art. 97.§ /4/ bekezdése), amelynek során a szerződést, ügyletet és más hasonló cselekményeket valódi tartalmuk szerint kell minősítenie (Art. 1.§ /7/ bekezdés). A felperesnél lefolytatott ellenőrzésre a fővállalkozóinak adóvizsgálata miatt került, és az adóhatóság a határozatokban megjelölt számlák vonatkozásában, bizonyítási eljárás eredményeként azt a tényállást állapította meg, hogy a felperes fiktív szerződéses láncolatban a rendeltetésszerű joggyakorlással ellentétesen az adóbevételeket megrövidítő, illetve az adó-visszaigénylést jogosulatlanul igénybevevő joggyakorlatot folytatott (Art. 2.§ /1/ bekezdés).

A felperesnek az általa indított közigazgatási perben a Pp. 164.§ /1/ bekezdése alapján keresetét bizonyítania kellett, így azt, hogy az adóhatóság bizonyított tényállása nem fedi a valóságot, és a perbeli számlák valós gazdasági esemény hiteles bizonylatai. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét bizonyítatlansága okán elutasította.

A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő. Közigazgatási perben a bíróság a Pp. XX. fejezetében szabályozott speciális szabályozás alapján a felülvizsgálni kért közigazgatási határozatok jogszerű illetve jogsértő voltáról dönt a kereseti kérelem keretei között (Pp. 213.§, 339.§), míg a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet vizsgálja felül felülvizsgálati kérelem keretein belül (Pp. 270.§), a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. A felülvizsgálati

eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye (Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése).

Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria nem állapított meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a Pp. 221.§ /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően részletesen rögzítette az első- és másodfokú határozatban, a keresetben foglaltakat, nemcsak megjelölte, hanem idézte is az irányadó jogszabályokat, alkalmazásukhoz - a tényállással való összevetés alapján - pontos és helytálló magyarázatot adva. Az elsőfokú bíróság jogi álláspontját részletesen kimunkálta, megindokolta. A Kúria álláspontja szerint a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem keretei között, a felperes által megjelölt jogszabályokat nem sértve, jogszerű. A felperes a perben általa végzett, az Áfa tv. gazdasági tevékenységre vonatkozó szabályainak megfelelő tevékenységet nem bizonyított, az adóhatóság bizonyítékokon alapuló tényállását nem cáfolta meg, így az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az adóhatóság a felperes fiktív ügyletei miatt jogszerű jogkövetkezményeket alkalmazott (Áfa tv. 55.§ /2/ bekezdés, 120.§ a.) pont.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a felperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről és mértékéről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, szeptember 6.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró

